

leo requiescet, & quasi leæna, quâ suscitare quis audebit: quod dubio procul ad Christi sepulturâ pertinet. Sed enim intelligere etiâ possumus dormisse, eû sicut leo, ob splendentes inter dormiendum oculos, vt scilicet diuinitatem ipsam cum eo nihil quicquâ sopitam intelligamus. Quod autem de oculis inter dormiendum splendescibus à nobis additû est, ea de causa factum, vt autem iis velleremus, qui viri alioqui doctrina magni atque pij, in eo tamen lapsi sunt quod animam Christi putarût per tēpus illud quo cadauer eius sepulchro conditum fuit, apud inferos passam: quod humana ipsa natura piorum hominum audire reformidat, Animaduerte autem Origenis traductionem Latinam loco hoc, vt ferè passim, valde corruptam esse.

TERRIFL. CV. S. ...

Atque eo quidem signo quo robur & vigilantia indicabant, eodem & terrificum hominē, qui reliquos aspectu solo consterneret, significabant: cuiusmodi simulachrû in Agamēnonis clypeo, fuisse, Pausanias testis est, ad formidinem aliis incutiendam: quod quidem scutum in Olympiæ templo per aliquot tempora pependerit, in scriptione etiam adiecta:

Agamemnonis clypeus.

Οὗτος μὲν φόβος ἐστὶ ἐροῦν, ὃδ' ἔχον ἀγαμέμνων. Quod ita reddere possumus: Terror hic est hominum, quiq; hunc gerit est Agamemnon.

Est autem Leo eius naturæ, vt etiam si ferum nihil molliatur, inuentes tamen terreat: ea est in oculis eius vis, ea maiestas. Vnde tam Græci quàm Latini Poëtæ terrore descripturi, comparationem ab huiusmodi animalis ferocia libentissimè desumpserunt. Merito itaq; Chabrias Atheniensis dux, vt alij, Philippus Macedo, dicere solebat, formidabiliorē esse ceruorû exercitû duce leone, quàm leonû duce ceruo. Atq; tâta porrò vis tantusq; vigor animali alioqui robustissimo ita in oculis consistere tota videtur, vt eorû vel minima offensione supraquam credibile sit debilitari videatur, leuissimiq; obiectus amictû pecude ignauior fiat: quod & in theatris sæpius Roma spectauit, & Lysimachi exemplo comprobatû est, quem Alex. Magnus in idem claustrû cum ferociete leone incluse rat ille verò hanc ingressus viâ, domita strangulataq; beua, & Regi admiratio ni fuit, & vitæ cōsuluit suæ, meruitq; vt huiusmodi factû æterna numismatû memoria prorogaretur. Quin non in oculis tantû eius terror, verûm etiâ in rugitu cōstat: itaq; Pindarus eû ἀρούρερον Olympiis, hoc est, latè rugientē vocat, Age sidamo, vt in Vulpe diximus. Id verò fit tâta ferarû omniû trepidatiōe, vt, quod Ambrosius cum Basilio testatur, animantiû multa quæ vel eius impetû per celeritatē euaserint, horrenda tamē eius indignantis audita voce, veluti vi quadâ percussa atq; attonita cōsternētur, & plerûq; ita deficiant præ metu perdita, vt nullo negotio capiuntur. Quinetiam qui per somniû imaginatio fuerit habere se leoninû caput, Onirocritæ volût eû in aduersarios terribilē fore significari, nōn quâ verò & principatus & dominationes affecuturû. Ab huiusmodi verò rugitus magnitudine Marcus è quatuor Euāgelistis vnus, leonis imagine, vt est à Daniele præuisus, ita in hodiernû vsq; diem hieroglyphicè figuratur, q; ipso statim operis initio vocem in deserto clamâtē ingēti ore tonat. Ita Eucherius.

Lysimachi proclarum scutum numismate restatum.

Marcus Evangelista imago hic ruglyphica.

DOMINATOR.

Sane Basilius leonē pro dominatore animalium rationis expertiû ponit: obseruatq; est in ostētis, vt si fortè mulier aliqua leonē pariat, fore vt ab externis genib. vinceretur ea respublica in qua id cōtingisset: quod nō in humano tantum